

Hymn.
3.
H Ostis He-ródes ímipi- e, Christum ve-ní- re quid
times? Non é- ri-pit mortá- li- a, Qui regna dat cæ- lé-
sti- a. I-bant Ma-gi, quam ví- de-rant, Stellam sequéntes
prævi- am : Lumen requí-runt lú- mi-ne : De-um fa-téntur
mú- ne-re. Lavágra pu-ri gúr-gi- tis Cæ-léstis Agnus átti-
git : Peccá- ta, quæ non dé- tu-lit, Nos ablu-éndo sús- tu-
lit. Novum genus po-tén-ti- æ : Aquæ ru-béscunt hýdri- æ,
Vinúmque jus-sa fún-de-re, Mu-tá-vit unda o-rí- gi-nem.
Gló-ri- a ti-bi Dó- mi-ne, Qui appa- rú- i- sti hó- di- e, Cum
Pa tre et Sancto Spí- ri-tu, In sempi-térrna sáe- cu-la.
A men.